

**Мандель Володимир Якович
(1923-1991 рр.)**

**Особистий листок
по обліку кадрів**

2

1. Прізвище Мандель
ім'я Володимир по батькові Якович

2. Стать чол. 3. Рік, число і м-ць народження 1923, 8 липня

4. Місце народження м. Лейтисев Лейтисівського
окра, акції, району, області
р. во Хмельницької області

5. Національність єврей 6. Стан походження службовця

7. Партийність чл. КПСР партстатус фрвдн 1943 партбилет № 03349179
Місяць і рік вступу квартал

8. Чи перебуваєте членом ВЛКСМ, з якого часу і № квитка немає

9. Освіта Вища

Назва робочого закладу і його місцезнаходження	Факультет або відділення	Рік вступу	Рік закінчення або вступу	Належить чи не належить до категорії першої	Чи спеціальність спеціальна в робочій спеціальності, професійного рівня, звання, вчителів, вчителів, або викладачів
<u>Государственный университет имени им. Г. Шевченко</u> <u>г. Киев</u>	<u>юридический</u>	<u>1946</u>	<u>1949</u>	<u>-</u>	<u>Юрист</u> <u>Диплом - В - 1781806</u>

10. Якими іноземними мовами і мовами народів СРСР володієте Русский, украинский, еврейский
Некоторые со словарем
укажите в какой форме, чужим и укажите разновидности, указав их язык

11. Военной службы, военное звание не имел

12. Які маєте наукові праці і винаходи не має

Киев, завод № 1348/314-1, 8. 1555 Киев, завод № 4, Зав. 1588

Батьківщиною Володимира Яковича є мальовниче м. Лейтисів Хмельницької області, де він народився 8 липня 1923 року в родині службовця. Однак вже в 1924 році родина спочатку переїхала у м. Проскурів, а потім в 1933 році – у м. Вінницю.

Тут і застала його війна зразу ж після закінчення десятирічки родина (мати та брат) змушені були евакуюватися спочатку в Тамбов, а потім у Курган. Батько в 1942 році загинув на фронті.

Вже в березні 1942 року Володимира було призвано в армію. Після чотириохмісячного навчання у Краснодарському військовому піхотному училищі, його разом з іншими необстріляними курсантами кинули у саме пекло, захист Сталінграду, де мало хто залишився живим. Потім були Донський, Білоруський та Український фронти – і так аж до самого закінчення війни та демобілізації у 1946 році.

Він із тих хто за свій саме ратний подвиг отримав два ордена «Червоної зірки» (за три вже давали Героя Радянського союзу), медалі «За оборону Сталінграду», «За бойові заслуги» «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною» і багато інших.

Переїхавши у 1946 році у м. Вінницю, Володимир Якович поступив заочно на юридичний факультет Київського університету, працюючи помічником інспектора Вінницького міського фінансового відділу. В 1948 році після закінчення університету його прийняли на роботу на посаду ревізора відділу судів управління юстиції та старшим ревізором цього відділу.

На цей час у Володимира Яковича вже була своя родина: дружина Співак Ольга Яківна, 1924 р.н., дочка Ала, 1947 р.н та дочка Марина, 1956 р.н.

Однак служба в армії його не відпускала, і з 1951 по 1960 рр. Володимир Якович знову служив в армії у м. Львові та Сарнах, дослужився до майора., та був звільнений через скорочення штатів. В 1960-1961 рр. працював юридичним консультантом у двох вінницьких організаціях.

20 червня 1961 Менделя В.Я. прийнято консультантом по кодифікації у Вінницьку обласну колегію адвокатів з місячним іспитовим терміном та окладом у 80 крб., а з 30.11.1962 року – адвокатом 1-ї ЮК м. Вінниці.

Всі, хто знав Володимира Яковича відмічають те, що він був грамотним , дисциплінованим, вимогливим юристом. Маючи великий практичний досвід спілкування, він завжди уважно та культурно приймав клієнтів, користуючись великою повагою колег та клієнтів.

Колеги пам'ятають його як людину з великим життєвим досвідом та непересічним гумором.

За час роботи в адвокатурі неодноразово вибирався головою профспілкового комітету, членом комісії по якості, головою консультаційного бюро.

Про це свідчить лист одного із клієнтів у Вінницьку обласну колегію адвокатів: *«Обращаюсь к Вам, чтобы выразить сердечную благодарность члену Вашего коллектива Манделю Владимиру Яковлевичу.... Обладая тактом и глубокими знаниями юриста, внимательно выслушал мое заявление, вник и квалифицированно определил суть дела, после дал мне исчерпывающие ответы на все связанные с делом вопросы. Считаю, что на судебном заседании мои интересы защищал юрист, которому присущи справедливость, доброта, сочувствие человеческому горю, высокая нравственная культура и глубокий профессионализм.*

Желаю Владимиру Яковлевичу крепкого здоровья на долгие годы и дальнейших успехов в его благородном труде».

Цей лист було надіслано 5 липня 1990 р. рівно за рік до смерті Володимира Яковича (28 липня 1991 року).